

Sáng Hôm Nay Trở Trời Không Có Nắng

Trời trở lạnh em à, hồi sáng
Hồi nửa đêm, anh trở mình nhớ em
Tại sao lúc đó là đêm
Mà không ban ngày, em nhỉ?

Trời trở lạnh hình như là để
Anh mở đầu bài thơ như thế, một bài thơ!
Anh biết em rất đợi, rất mong chờ
Không phải chỉ cái bì thư và tờ giấy trắng!

Sáng hôm nay, trở trời, không có nắng
Gió hiu hiu mà cũng lạnh vô cùng
Vừa mới vào Thu không lẽ đã mùa Đông?
Lá còn rơi phủ trên lòng thành phố...

Nơi anh ở là thành phố nhỏ
Có nhà thờ chuông ngân rất to
Có những con quạ bay qua nóc nhà thờ
Dang rộng cánh che mưa, dám lắm?

Anh có cánh thì ôm em cho em ấm
Anh có đường bay thì đã bay về với em!
Anh thắc mắc tại sao hồi tối, nửa đêm
Anh trở mình, có làm cho em thức giấc?

Anh ra vườn nhìn những con ong mật
Anh nói với những con ong mật anh nhớ em nhiều
Những con ong mật nói với anh: “Chưa đâu, chưa bao nhiêu!”
Anh lại thắc mắc: “Nhớ, nói cách nào để cho nhiều hơn nữa?”.

*Những con ong mật bay bay trong gió
Anh bay về trước ngõ nhà em, nha!
Anh nói vạ với những đóa hoa
Có những nụ hoa đong sương giống như nước mắt...*

Trần Văn Lệ